

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Aleksander Stępkowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Paweł Wojciechowski

w sprawie z protestu T.G.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,

przy udziale Prokuratora Generalnego i Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 23 czerwca 2025 r.,

pozostawić bez dalszego biegu.

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski

UZASADNIENIE

Pismem nadanym 12 czerwca 2025 r. w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, które wpłynęło do Sądu Najwyższego 13 czerwca 2025 r. T.G. (dalej: „skarżący”) wniósł protest przeciwko ważności wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przeprowadzonych 1 czerwca 2025 r.

Skarżący wskazał, że publiczne przyznanie się Karola Nawrockiego się do złamania prawa („udziału w ustawkach czyli bójkach kiboli zwaśnionych klubów

piłkarskich”, „niezapłacenie za mieszkanie i tym samym o poświadczenie nieprawdy u notariusza”) dyskwalifikuje kandydata na urząd Prezydenta.

Państwowa Komisja Wyborcza wniosła o pozostawienie protestu bez dalszego biegu. Takie samo stanowisko zajął Prokurator Generalny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Protest należało pozostawić bez dalszego biegu.

Jak wynika z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 365; dalej: „k.wyb.”) protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej może być wniesiony z powodu:

1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów;

2) naruszenia przepisów Kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Zgodnie z art. 321 § 1 k.wyb. protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego nie później niż w ciągu 14 dni od dnia podania wyników wyborów do publicznej wiadomości przez Państwową Komisję Wyborczą, przy czym nadanie w tym terminie protestu w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu Najwyższego. Ze wskazanego uregulowania wynika, że protest może być skutecznie wniesiony wyłącznie w określonym terminie i niedopuszczalne jest jego przywrócenie. W niniejszej sprawie protest został złożony w terminie.

Stosownie do treści art. 323 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy rozpatruje protest w składzie 3 sędziów w postępowaniu nieprocesowym i wydaje, w formie postanowienia, opinię co do jego zasadności. Jednocześnie, w myśl art. 322 § 1 k.wyb. Sąd Najwyższy pozostawia bez dalszego biegu protest wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków formalnych, a niedopuszczalne jest przywrócenie terminu do jego wniesienia.

Stosownie do brzmienia art. 321 § 3 k.wyb. wnoszący protest powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty.

Skarżący nie wykazał, że doszło do naruszenia przepisów o których mowa w art. 82 § 1 k.wyb. Poprzestał jedynie na stwierdzeniu, że w jego mniemaniu różne elementy biografii zwycięskiego kandydata na Prezydenta RP, o których dowiedział się z przekazów medialnych, dyskwalifikują go i „automatycznie sankcja karna pozbawia prawa wybieralności takiego obywatela”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że zarzuty te nie mogą stanowić przedmiotu protestu, nie podniesiono w nich bowiem zarzutu popełnienia przestępstwa przeciwko wyborom, ani naruszenia przepisów kodeksu wyborczego dotyczących procedury głosowania lub ustalenia wyników głosowania lub wyborów. Wszelkie wątpliwości co do prawa wybieralności kandydata są badane w ramach procedury rejestracji kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej przez Państwową Komisję Wyborczą i nie mogą być przedmiotem protestu wyborczego.

Prokurator Generalny trafnie wskazał w swoim stanowisku: „Zarzuty formułowane wobec Kandydata w wyborach na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, odnoszące się do jego zachowania w przeszłości, nie mogą być przedmiotem protestu wyborczego [...]. W ramach protestu wyborczego nie mogą być również weryfikowane okoliczności związane z sytuacją majątkową Kandydatów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, czy też zawierane przez nich umowy o charakterze cywilnoprawnym”.

Z uwagi na wskazane okoliczności, na mocy art. 322 § 1 k.wyb. w zw. z art. 321 § 3 k.wyb. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[K.O.]

[r.g.]

Adam Redzik Aleksander Stępkowski Paweł Wojciechowski